

Sygn. akt IV U 800/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Barbara Kokoryn
Protokolant:	st. sekr. sądowy Joanna Racis

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2015 r. w Olsztynie

sprawy W. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

na skutek odwołania W. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 26 września 2014 roku, nr (...) -SER-07- (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje odwołującemu odszkodowanie z tytułu stałego uszczerbku na zdrowiu powstałego na skutek wypadku przy pracy zaistniałego w dniu 09 września 2013 roku w wysokości 15 (piętnaście) procent.

Sygn. akt IV U 800/14

UZASADNIENIE

Decyzją dnia 26 września 2014 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O. o nr (...) -SER-07- (...), przyznał W. L. prawo do jednorazowego odszkodowania w wysokości 5%, z tytułu wypadku przy pracy z dnia 09.09.2013 r.

W odwołaniu od tejże decyzji, W. L. wniósł o jej zmianę decyzji i przyznanie odszkodowania w wyższej wysokości, tj. 15 %. W uzasadnieniu wskazał, że odniósł na tyle poważne urazy, że do tej pory odczuwa ich konsekwencje przy wykonywaniu zwykłych czynności w domu i w pracy.

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

W. L. ma 63 lata, jest z zawodu ślusarzem spawaczem. W ramach pracy odwołujący spawał i ciął konstrukcje, montował je i malował. Podnosił ciężary i pracował na wysokościach.

W dniu 09 września 2013r. W. L. uległ wypadkowi przy pracy, w następstwie którego doznał złamania trójkostkowego lewego stawu skokowo-goleniowego z przemieszczeniem, tj. mnogich złamań kości, piszczelowej i strzałkowej.

Przeszedł skomplikowaną operację polegającą na wewnętrznej stabilizacji kości płytkami i śrubami. Nastąpiły powikłania gojenia się rany. Po trzech miesiącach przeszedł kolejny zabieg mający na celu usunięcie płytek. Po tym czasie był leczony zachowawczo w poradni urazowo-ortopedycznej. Leczenie zostało zakończone z dniem 28.02.1014r.

W. L. ma dolegliwości bólowe w stawach. Utrzymuje się deformacja pourazowa stawu i znaczne ograniczenie zakresu ruchów. Ograniczają one trwale funkcję lewego stawu skokowego. Odwołującemu w pracy bardzo przeszkadza to, że ma niesprawne podudzie, gdy przykuca odczuwa ból, noga mu ucieka w lewą stronę, gdy leży lub pracuje siedząc, a następnie się podnosi, również odczuwa ból. Z uwagi na płytki mocujące kości nie może korzystać z niektórych zabiegów rehabilitacyjnych, takich, jak bioprądy i masaże.

W. L. nadal pracuje, ale nie wytrzymuje pracy po 7-8 godzin dziennie, nie nadaża przy wykonywaniu obowiązków za innymi osobami. Został uznany za osobę niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym, na skutek wypadku, a jego schorzenie zakwalifikowano wg symbolu O5-R.

Uraz z dnia 26.09.2014r. spowodował u W. L. 15 % uszczerbek na zdrowiu.

(dowód: przesłuchanie odwołującego – k.25v, opinia biegłego k. 12-14, dokumentacja medyczna w aktach ZUS O/O.)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie W. L. zasługuje na uwzględnienie.

Kwestią sporną w niniejszym procesie było ustalenie wysokości procentowego uszczerbku na zdrowiu związanego z zaistniałym wypadkiem przy pracy.

W tym celu Sąd powołał w niniejszej sprawie biegłego lekarza ortopedę. Biegły w swojej jasnej, pełnej i logicznej opinii (k. 12-14) wskazał, iż następstwem zaistniałego wypadku było złamanie trójkostkowe lewego stawu skokowo-goleniowego z przemieszczeniem. Wskazał dlaczego przyznaje odwołującemu uszczerbek w wysokości 15 %.

Należy zauważyć, iż orzekanie o procentowym uszczerbku na zdrowiu jest kwestią dosyć ocenną. Biegły orzeka w ramach ustalonych widełek dla konkretnego urazu i przy wyborze wysokości procentowego uszczerbku w ramach tego przedziału musi brać pod „uwagę stopień nasilenia urazu”. W tej sytuacji jedynie wykazanie przez organ rentowy, iż biegły w sposób rażąco nieprawidłowy ocenił stan zdrowia osoby ubezpieczonej (np. wbrew elementarnym zasadom wiedzy medycznej niesłusznie przypisał uraz do konkretnego wypadku, postawił złe diagnozę) mógłby uzasadniać podważenie opinii w tym zakresie.

Podkreślić należy, iż Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiadają biegli. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonującą (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005 r., II CK 572/04, Lex nr 151656).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o powołanie nowego zespołu biegłych.

W niniejszej sprawie brak było podstaw do dopuszczenia dowodu z opinii nowego zespołu biegłych, gdyż sporządzona dotychczas w sprawie opinia jest przejrzysta, logiczna i wyczerpująca.

Wbrew stanowisku organu, biegły opisał w brudnopisie i w oryginale opinii, że istnieje deformacja stawu skokowego.

Podana przyczyna złożenia wniosku o powołanie nowego zespołu biegłych, że opinia biegłego ortopedy jest znacząco różna od oceny konsultanta specjalisty nie wskazuje, aby opinia była nielogiczna lub niejasna.

Opinia jest precyzyjna i wyczerpująco analizuje przedstawione zagadnienie, jest skonstruowana logicznie. Opinia jest pełna, gdyż udziela wyczerpujących odpowiedzi na postawione pytania oraz jasna, gdyż zawiera spójne i logiczne uzasadnienie wniosków końcowych.

Biorąc pod uwagę, że biegły wskazał na najniższy uszczerbek (15 %) z pozycji 162b załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2012r., podczas, gdy punkt ten opiewa od 15 do 25 % procent stałego uszczerbku na zdrowiu, jego opinia w tym zakresie jest merytorycznie zasadna.

W judykaturze podkreśla się, iż zasadnym jest żądanie opinii nowego zespołu biegłych lekarzy przez sąd wówczas, gdy złożona w sprawie opinia wzbudza jego wątpliwości, a nie dlatego że nie zadowala jednej ze stron (organu rentowego).

Należy też wskazać, że w postępowaniu o prawo do świadczeń uzależnionych od ustalenia stanu zdrowia ubezpieczonego sąd nie ma obowiązku uwzględniania kolejnych wniosków dowodowych tak długo, aż strona udowodni tezę korzystną dla siebie.

(vide wyroki: z dnia 19 marca 1997 r., II UKN 45/97 - OSNAPiUS 1998, Nr 1, poz. 24; z dnia 10 grudnia 1997 r., II UKN 391/97 - OSNAPiUS 1998, Nr 20, poz. 612).

Mając na uwadze powyższe Sąd zmienił decyzję w oparciu o powołane przepisy oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c i przyznał odwołującemu odszkodowanie z tytułu stałego uszczerbku na zdrowiu powstałego na skutek wypadku przy pracy zaistniałego w dniu 09 września 2013 roku w wysokości 15 %.

SSR Barbara Kokoryn